

aduguns

Piektdiena ● 2025. gada 21. februāris

CENA tirdzniecībā 1,10 EUR

Kas uzvarēja?

4.

Rugājos asina prātus

Sacensas brāli. Balvu luterānu draudzes mācītājs Mārtiņš Vaickovskis, lūgts atklāt, vai piedalīsies turnīrā, smaidot atzina, ka atvedis dēlus Kārli (11 gadi) un Eduardu (7 gadi). "Lai pakustina pelēkās šūniņas," piebilda priesteris. Eduards un Kārlis, spriežot, kā izcīnīt medaļas, kautrīgi atzina, ka uzvaras recepti vēl nav atraduši. Viņi ir pārliecināti, ka mūsdienās spēlēt dambreti ir moderni.

Edgars Gabranovs

Pagājušās nedēļas nogale Balvu novadā patiesi pārsteidza ar pasākumu daudzveidību. Ikvienam bija iespēja izbaudit teātra valdzinājumu, turēt ikšķus par īpriajiem futbolistiem, uzgavīlēt bērnu un jauniešu krāšņajā koncertā, kas veltīts Balvu pilsētai. Ne mazāk patikami spraiga gaisotne valdīja Rugāju kultūras namā, kur dambretes spēles gudribas demonstrēja 32 dalībnieki.

Rugāju tautas nama vadītāja Gunta Grigāne zināja teikt, ka dambretes turnīrs Rugājos notika astoto reizi, priečajoties, ka tik daudz spēlēt gribētāju vēl nebija redzēts: "Esmu cilvēks, kurš domā, ka cilvēkiem nav tikai jāsēž pie televizoriem vai jālūkojas sociālajos tīklos. Jādod iespēja asināt prātu, tāpēc organizējam gan dambretes turnīrus, gan 'Prāta spēles'." Jautāta, kas, viņasprāt, jāvēl dambretes spēles piekritējiem, ja makšķerniekiem vēl 'ne asakas', Gunta smaidot noteica: "Ne kauliņa!"

Balveniete Agnese Brokāne uz Rugājiem atbrauca kopā ar dēliem Oliveru (5 gadi) un Sandi (9 gadi) Truhanoviem: "Mūs mudināja atbraukt skolotāja Žanna. Pati vienreiz esmu spēlējusi Gulbenē, kur izdevās izcīnīt 3.vietu. Savukārt Olivers pērn Rugājos izcīnīja 1., bet Gulbenē – 3.vietu. Patīk izbraukt kopā ar bērniem un gribētos, lai tamlidzīgu turnīru novadā

būtu vairāk." Interesanti, ka bērnu un pusaudžu grupā 1.vietu ar vairāku punktu pārsvaru ieguva Sandris Truhanovs, aiz sevis atstājot Jorenu Jermacānu un Markusu Micānu, kuriem nācās izspēlēt papildspēli, jo bija iegūts vienāds punktu skaits. Arī pieaugašo grupā nācās izspēlēt papildspēli, lai noskaidrotu 1. un 2.vietas ieguvējus. Uzvaras laurus plūca Jānis Čakāns, 2.vietu ieguva Andris Voicišs, 3.vietu – Ināris Saulītis.

Jāsecina, ka par kuplo spēlētāju skaitu jāteic 'paldies' Balvu sākumskolas dambretes pulciņa vadītājai Žannai Ivanovai. Viņa atklāja, ka tikai pirms diviem gadiem nolēma, ka skolā jādibina dambretes pulciņš: "Apmeklēju kursus, kur uzzināju interesantas lietas, kā bērni jāmāca pirmsskolas izglītības iestādēs un sākumskolās, kā veidot mācību procesu, kādas ir kombinācijas utt. Meklēju visas iespējas, kur varam piedalīties gan Balvu novadā, gan kaimiņnovados. Uz Rugājiem atbrauca 17 bērni, kaut gan bija plānots, ka būs 20. Īoti lepojos ar saviem audzēkņiem, kuru meistariba kļūst arvien labāka. Šogad ar trīs stiprākajiem biju plānojusi doties arī uz Latgales čempionātu Maltā, bet viņu brājiem un māsām iekrīta Žetonus vakars. Ko ieteikt vecākiem? Jātrenējas ne tikai pulciņā, bet arī mājās." Skolotājai piekrīt rugājiete Agneta Indrika, kura turnīrā pirmo reizi spēlēja kopā ar astoņgadīgo meitu Elzu. "Es patīk gribu spēlēt," apliecināja meitenīte.

Īsziņas

dību iedzīvotājus informēt par pamanītēm iespējamajiem pārkāpumiem, svešām, nepazīstamām personām un transportlīdzekļiem jebkurā diennakts laikā pa zemāk norādītajiem tālruņa numuriem vai rakstot elektroniski uz e-pastu! Tālruņa nr.: 64501909; 26306739 vai 27082836; e-pasts: skilbeni.rsn@rs.gov.lv.

"Balvi" joprojām otrie

Februārī Alūksnē norisinājās 3.posms LFF ZA 1.līgā telpu futbolā. Šoreiz "Balvi" komandai bija divas spēles, un tajās tika piedzīvots viens zaudejums spēlē pret turnīra līderiem, kā arī svinēta viena uzvara. Zaudēts tika "FK Jēkabpils Lūši/Ošukalns" ar rezultātu 0:2, bet uzvara izcīnīta pret "FK Alūksne" ar rezultātu 3:1. Pēdējais turnīra posms norisināsies 2.martā Maltā.

Nākamajā
adugunī

● Ne asakas!

Zemledus makšķerēšanas čempionāts Motrīnes ezera

● Skries, smaidu pavadīti

Baskāji sacensas Briežuciemā

Aicinājums!

Solidarizējoties ar Ukrainas tautu, Latvijas Valsts preidents, Saeimas priekšsēdētāja, Ministru prezidente un ārlietu ministre aicina visus Latvijas iedzīvotājus 2025.gada 24.februārī plkst. 9.00 uz mirkli pārtraukt savas ikdienas gaitas un vienoties kopīgā klusuma brīdi, pieminot un godinot Ukrainas tautas upurus. Pieminēsim arī latviešu brīvprātīgos Vitāliju Smirnovu un Edgaru Platonovu, kuri krituši Ukrainas austrumos cīņā pret Krievijas okupantu armiju, aizstāvot Ukrainas brīvību, apzinoties, ka tādējādi aizstāv arī Latvijas un visas Eiropas brīvību. Par brīvu un neatkarīgu Ukrainu! Slava Ukrainai! Slava tās aizstāvjiem!

Lūdz informēt robežsardzi

Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes Šķilbēnu robežapsardzības nodaja lūdz vietējos pierobežas, pierobežas joslas, kā arī citu pašval-

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 5. marta ● Nr. 14 (9687)

ISSN 1407 - 9844

0 8

Foto - E.Gabranovs

Nedēļas jautājums

Vai sekojat vietējai un pasaules politikai?
Sanita Karavoičika

PETERIS PUNDURS no Balviem: – Politiskajiem procesiem sekoju pēc iespējas – lasu avīzes, skatos TV. Tuvojas pašvaldību vēlēšanas, bet pagaidām vēl neviens portrets nekur nerēgojas, kā tas bija pirms pagājušajām Saeimas vēlēšanām, kad braucu no Kubuliem un no plakāta visiem preti smaidīja un māja ar rociņu Lembergs. Šobrīd vērojams zināms haoss gan vietējā mēroga, gan pasaules politikā. Skaties, kuru TV gribi, mūsu politologi to vien saka, ka neko nevar prognozēt – ne to, kas būs pēc dienas, divām, ne to, kas pēc nedēļas. Ko Tramps sarunās ar Putinu? Kas būs ar Ukrainu un ko darīs Eiropa? Arī 90.gados bija līdzīgs haoss, bet tad vismaz mērķis bija skaidrs – gribējām būt brīvi. Amerikā kādreiz bija filma "Šī trakā, trakā pasaule" – tās nosaukums laikam visprecīzāk raksturo šī briža situāciju pasaule.

ARNITA GAIDUKA no Balviem: – Politikai sekoju. Nevaru apgalvot, ka pārzinu novāties visās jomās, bet lielos vilcienos noteikti. Pasaules politikā joprojām visaktuālākā tēma ir karš Ukrainā un ASV loma karadarbības pārtraukšanā. Jāsaka godīgi, ka neesmu priečīga par Trampa uzvaru. Savukārt Latvijas mēroga man aktuāls šķiet viss, bet visvairāk, protams, izglītības joma. Pati vēlēšanās neplānoju kandidēt, jo politika vispār ir viens liels teātris un ieteikmes sfēru dalīšana.

GUNTS PAULIŅŠ no Tilžas: – Politikai kaut cik sekoju līdzi. Par pagastu pārdomas tādas, ka nav pie mums vairs nekādas pašvaldības pārstāvētās varas – ar cilvēkiem neviens nerunā, neko nestāsta, neskaidro. Drīz būs pašvaldību vēlēšanas, bet pie mums pagaidām vēl klusums, kamēr Latvijas mērogā partijas jau taisa pamatīgu traci. Par augstākām lietām runājot, lai vai cik traki mums te iet, jādzīvo un jāstrādā ir, kādu reizi arī jāpasvin. Nav ko baidīties ne no kā. Jebkurus lielus vai mazus procesus var ieteikt mīti gudrs cilvēks. Ja runājam par Trampu un Putinu, tad no malas izskatās, ka Tramps spēlē Krievijas spēlēti. Bet gluži viens viņš kaut ko izlemt nevar, jārēķinās ar citiem. Tā tas vienmēr bijis.

DINA KRAKOPĒ no Šķilbēniem: – Cēsons sekot gan vietējai, gan pasaules politikai. Situācija ir ļoti nestabila un nedroša, lai neteiktu vairāk. Padomājot dzīlāk un tālāk, patiesībā mēs esam bezspēcīgi pasaules notikumu virpūlī. Visu lēmumu un politikas upuri ir vienkāršā tauta. Kas ir atbildīgs par to, kas šobrīd notiek izglītības un veselības sistēmā? Priecājos, ka man ir darbs un mierīgas debesis, mīlie blakus. Pat domās nepielauju, ka ar maniem dēliem varētu notikt kas tāds, kas šobrīd Ukrainā.

EDĪTE DANIEKA no Viļakas: – Neteikšu, ka īpaši sekoju politikai, bet šo to zinu. Piemēram, ka Amerikas prezidents ir Tramps. Lasiju, ka šobrīd viņš ir mazliet Putina pusē, kas liek nedaudz satraukties par turpmāko stāvokli Ukrainā. Ja runājam par vietējām aktivitātēm politikā, vasarā būs pašvaldību vēlēšanas. Tās gan mani interesēs, gribu redzēt kandidātu sarakstus, kuri pretendē ienemt amatās pašvaldībā, jo pārmaiņas mūsu novadā noteikti noderētu. Saprotu, ka naudas ir tik, cik ir, bet novads novests līdz tādam parādu gūstam! Varbūt jaunas sejas spēs rast kādu finansiālu risinājumu, jo ļoti neiepriecina runas, ka vidusskolu varētu atstāt tikai Balvos, bet pārējās pārveidot par pamatskolām vai slēgt.

Automātiskais atbildētājs
64520961

MANA NEDĒĻA

ZANE MEIERE, Balvu un Gulbenes novadu skolēnu deju kolektīvu virs vadītāja, deju kolektīvu "Balvu vilciņš" vadītāja

Šķiet, ka mana nedēļa sākās jau svētdien, kad ar divām mana vadītā deju kolektīva "Balvu vilciņš" grupām piedalījāmies bērnu un jauniešu koncertā, kas notika Balvu Kultūras un atpūtas centrā par godu pilsētas dzimšanas dienai. Pirmdien biju darbā Gulbenē, kur kopā ar saviem un citiem Gulbenes novada kolektīviem turpinājām gatavot repertuāru deju svētku lieluzvedumam "Es atvēru Laimas dārzu". Trešdiens bija iespēja nosvinēt vārda dienu Rīgā, bet pārējās nedēļas darba dienas veltītas deju nodarbībām ar "Balvu vilciņa" dejotājiem, jo sestdiens plānojam doties ciemos pie draugiem uz koncertu Lubānā. Svētdienu plānoju pavadīt kopā ar ģimeni svaigā gaisā. Visiem novēlu labu veselību un izbaudit ziemu, kamēr tā vēl ir!

Ieraksts sociālajos tīklos

Tiksim pāri arī šim laikam

Minhenes drošības konference ir noslēgusies: nav iestājies pasaules gals, jauna gaisma nav aususi un NATO nevaid miris. Jaunā ASV administrācija ieziņēja savu redzējumu par lietu kārtību, Eiropas pārstāvjiem bija sava viedoklis. Diskusija sākusies, bet kur citur, ja ne šādos forumos runāt par kopējo un atšķirīgo. Visai emocionālas un piesātinātas dienas. Ivelket elpu, kur tas mēs šobrīd esam?

Pirmkārt, ASV administrācija formulē savas ārpolitikas pamatnostādnes. Skaidrs ir tas, ka tās būs balstītas uz savu interešu īstenošanu. Skaidrs, ka ir ideoloģiskas pretišķības. Lai saglabātu transatlantisko saikni, Eiropai jāspēj sevi pozicionēt kā spēcīgu partneri, kam ir ko piedāvāt ASV, kas spēj pretoties Krievijai un jaunuma asij.

Otrkārt, ne visos jautājumos ASV un Eiropas viedokļi sakritīs, tas netraucē meklēt kopejā, mazināt atšķirīgo.

Treškārt, sarunas par noregulējumu Ukrainā tikai sākas. ASV interesējas par sabiedroto viedokli, šobrīd formulē savu stratēģiju. Būtiski, lai visas sarunas notiek ar Ukrainas dalību, ar Eiropas līdzdalību. Taču tam nepieciešama spēcīga Eiropa ar skaidru atbalsta plānu Ukrainai.

Ceturtkārt, NATO samitā Hāgā lēmumam par aizsardzības izdevumiem jābūt minimums 3-3,5% no IKP, Austrumu flanga valstīm 4-5% no IKP. Tas ir nepieciešams, lai izpildītu NATO spēku attīstības mērķus, un ne tikai politikas vārdā. Tas iet ciešā sazobē ar industrijas mobilizāciju, jo ar naudu nepieciešams, mums vajag ieročus, bruņojumu un munīciju tagad. Šodien! Šajā ziņā nepelnīti paslēdējis garām Eiropas komisijas preziden-

tes paziņojums, ka aizsardzības izdevumi netiks (ar zināmiem nosacījumiem) iekļauti ES budžeta deficitā grieastos.

Piektdienu, gan incidenti Baltijas jūrā, gan migrācijas spiediens uz mūsu robežām ir nostiprinājis Baltijas, Ziemeļvalstu un Polijas sadarbību un koordināciju. Ar Lielbritānijas dalību pastāv Apvienotie reaģēšanas spēki. Kopīgi būs jālejim un jāisteno Austrumu robežas militārā stiprināšana un citi pasākumi. Šis sadarbības mehānisms un spēki palīdzēs cīnīties par atbilstošiem lēnumiem NATO un ES, arī ātri reaģēt krizes laikā.

Sestkārt, Ukrainas miera sarunas nav prognozējamas. Mūsu pamatprincipi paliek nemainīgi: stipra un neatkarīga Ukraina, atbalsts tai, Krievijas maksimāla ierobežošana, spēcīga Eiropa, transatlantiskā sadarbība. Mēs saprotam, ka Krievija mēģinās panākt NATO spēku atvilkšanu "1997.gada robežās". Tas ir tas, pret ko jācīnās un nedrikst pieļaut.

Visbeidzot par Latviju. Mēs esam daudz darijuši savas drošības stiprināšanā, nenovērtēsim sevi par zemu. Tomēr nepamet sajūta, ka joprojām nespējam mobilizēties un saprast stāvokļa nopietnību – valsts drošība un aizsardzība nav kaut kas virtuāls un attālināts. Par to jārūpējas visiem šodien, atliekot sīkus kašķus un lietas. Mums jāmobilizējas.

Aizsardzības izdevumi, sabiedrības uzticība varai, Zemessardzes palielināšana, aizsardzības industrijas attīstība, civilā aizsardzība, tie ir tikai daži jautājumi, kas ir dienās kārtībā. Mēs varam tos atrisināt, bet jāsapņemas. Stiprām un pārliecībām valstīm neuzbrūk, pat ja tās nav lielas. Mums joprojām ir visu sabiedroto, ieskaitot ASV, atbalsts, mūsu darbus novērtē. Vienlaikus ar pagātnes sasniegumiem

Lasītāji!

Klūstiet arī par rakstītājiem, jo visas jūsu vēstules katrā mēnešā beigās tiks izvērtētas un mūsuprāt labākā saņems redakcijas pārsteiguma balvu. Ielāgojet, ka balvas saņemt varēs tikai tie rakstītāji, kuru vārdus mēs zināsim – tāpēc nerakstiet anonīmas vēstules.

nepietiek. Latvijas diplomātijai jābūt ašai un enerģiskai. Latvijas aizsardzībai jābūt stiprai. Latvijas sabiedrībai jābūt noturīgai. Latvijas valdībai jābūt gudrai.

Minhenes konference bija laba ar to, ka skaidri redzam, ka pasaule mainās. Laiks mums ir, iespējas arī. Es dodos prom no Minhenes ne kā optimists vai pesimists, drīzāk kā reālists. Tuvākajā laikā būs daudz ziņu, paziņojumu un informācijas. Būs mēģinājumi mūs iebiedēt un iedragāt mūsu pārliecību. Šajā info troksnī svarīgi ir atšķirt drazu no būtiskā. Esmu pārliecināts, ka mēs tiksims pāri arī šim laikam. Mūsu prieksteči neatkarību izcīnīja, mūsu uzdevums to nosargāt, vispirms jau ar prātu un gribu, ja nepieciešams – ar ieročiem. Gatavosimies visiem scenārijiem, lai izvairītos no sliktākā. Mums ir pārliecība, spēks un labi draugi, un sabiedrotie!

Latvijas Republikas prezidents
EDGARS RINKĒVIČS

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

Hallo!

"Pēc jau gandrīz visām zaudētajām cerībām uz ziemu februāri mēs to tomēr esam sagaidījuši – pietiek gan sniega, gan aukstumiņa ar mīnus grādiem, kas kniebji vaigos. Nopriecājos, kad pirms Valentīndienas sociālajos portālošu ieraudzīju Balvu novada pašvaldības ziņu, ka tiks atvērta slidotava Balvos. Pie sevis nodomāju, – beidzot bērni varēs iet izbaudit ziemas priekus! Bet še tev nu bija – pagāja divas dienas, un atkal jauna informācija, kas vēsta, ka tiek atjaunots Balvu stadiona slidotava ledus, tādēļ tā nav pieejama. Jūs nopietni?! Tikai divas dienas, un slidotava atkal ciet? Pēc metereologu prognozēm šī būs pēdējā nedēļa, kad kaut cik pieturēsies sals. Tas nozīmē, ka

vairāk arī neizdosies paslidot. Kāds tad tas ledus bija, ja teju tikko pēc uzlīšanas jau nācās atjaunot? Tāda sajūta, ka ar slidotavu pie mums tāpat kā ar pēkšņi atnākušo sniegu – nekad nekam neesam gatavi," teica sašutusi divu bērnu mamma.

"Ar interesi izlasīju rakstu par sapulci Baltinavā, kur sprieda par iespējamo 10.klasses neatvēršanu Baltinavas un Rekavas vidusskolās. Pašai bērni jau lieli, tāpēc mani tas neskar, taču es ļoti labi saprotu, ka iztukšot laukus ir mērķtiecīga valsts politika jau daudzu gadu garumā. Un piemēri mums tam ir, jo tur, kur nav skolas, nav arī dzīvības. Bet baltinavieši malači – zinot tās

pusēs ļaudis, pilnīgi piekrītu, ka viņi kopā ar skolas direktori var sadoties rokās un vēl pacīnīties. Kaut gan ļoti labi saprotam, ka tā savā ziņā ir cīņa pret vējdzirnavām. Patika kāda iedzīvotāja teiktās, – ja visi valsti ierēdīji un arī vietējās varas pārstāvji strādātu ar tādu degsmi kā skolas direktors, mēs piedzīvotu daudz vairāk labu lietu, nekā tas ir šobrīd. Un tā tas patiesām ir – jebkurā darbā un vietā viens sākas ar cilvēku un viņa attieksmi. Tiešām gribas cerēt, ka baltinaviešiem izdosies aizklaūvēties līdz tiem, kuri staigā pa augstākajiem varas gaiteņiem, jo pierobežā svarīgs ikviens iedzīvotājs," pārdomās dalījās laikraksta lasītāja.

Balvenietes iegādājas ūdenstorni

Maziem solīšiem uz mērķi pamodināt Balvus

Sanita Karavočika

Tris nedēļas no idejas līdz realizācijai – tieši tik daudz laika vajadzēja trīs enerģiskām balvenietēm, kuras ļāvās spontānam pirkumam un kļuva par īpašniecēm ūdenstornim, lai jau tuvākajā nākotnē Balvos taptu kaut kas interesants un līdz šim nebūjis.

Ieva Leišavnieci, Kristu Medni un Sandru Igauni vieno ne vien fakts, ka viņas ir vienas pilsētas iedzīvotājas, bet arī tas, ka visas trīs strādā "Ziemeļlatgales partnerībā", ir darba kolēges un nesen reģistrētās biedrības "Iespēju Horizonts" dibinātājas. Ikdienā viņas darbojas kopienā sferā un redz diezgan daudz pozitīvu lietu, kuras vēlas ieviest arī savā pilsētā. Sandra Igaune stāsta, ka ideja par ūdenstorņa iegādi bija spontāna: "Uzzinājām, ka to pārdod un ir iespēja nopirk. Noskaidrojām vajadzīgos kontaktus, aizbraucām, paskatījāmies, un tur arī notika tas klikšķis – dzima idejas. Uzrunāja pati ēka – tik unikāla un ar tik iespaidīgu skatu no jumta. Pēc nedēļas jau apspriedām pirkuma līgumu, lēmām par labu kopīgai torņa izmaksu finansēšanai no saviem personīgajiem līdzekļiem, un drīz vien kļuvām par īpašniecēm."

Darba lauks pamatīgs

Lai arī īpašums 607m² platībā iegādāts pavism nesen, pie tā sakopšanas jau sākušies pirmie darbi – sarīkota talka, izvāktas drazas, nogriezti vecie koki un aizaugušie zari. Enerģiskās balvenietes smaidot piebilst, – ja kādam vajag baložu mēslojumu, par attiecīgu samaksu (ziedojušu) var piegādāt. "Šobrīd jāliek respirators uz sejas, jāņem špakteļlāpstiņas un tas viss no torņa iekšpusēs jātīra nost. Darba lauks ir pamatīgs, garlaicīgi nebūs," viņas secina. Jaunās īpašnieces stāsta, ka vēl jāvienojas ar blakus esošo īpašumu saimniekiem par kopīgās teritorijas sakopšanu – vecās, morāli un fiziski nolietotās sētas sakārtošanu un degradēto lietu aizvākšanu. Tas viiss būtu jāsakopj un vietā jāliek kas jauns un vizuāli pievilcīgs. Balvenietes atzīst, – mazākais bija nopirk torni, samaksāt valsts un kancelejas nodevas. Tagad sāksies darbs ar dokumentāciju un birokrātiju – jādomā par kanalizāciju, kur pievilkta ūdeni, kas apkurinās, ēkai jāmaina lietošanas veids, tad tā būs jāuzmēra, vēl jāpadomā par trepēm, logiem, durvīm un jumtu. "Šobrīd skats nav pievilcīgs. Paldies Dievam, ka vieta atrodas mazliet tālāk no ceļa un cilvēki garāmējot neko no tā nerēdz. Pirmā prioritāte ir visu sakopt. Kad to izdarīsim, padomā ir daži projekti, no kuriem viens jau iesniegts. Mums ir iecere pagalmā pie torņa dažādot sabiedriskās aktivitātes, kas pieejamas novadā, – šobrīd tur nebūs ne restorāna, ne veikala vai kā tamlīdzīga. Ar ēkas apguvi ceram piesaistīt jauna gadagājuma cilvēkus un panākt, ka pie mums brauc arī tuvējo novadu jaunieši un jaunās ģimenes. Lai mūsu kaimiņu pilsētu tūristi, kas dodas uz Gulbeni un Alūksni, ieplāno savā maršrutā arī Balvus. Mūsu mērķis – panākt, lai arī pie mums ir, ko darīt, kaut vai uzkāpt skatu tornī," skaidro Ieva Leišavniece. Viņa stāsta, ka pirmās aktivitātēs jaunajā objektā notiks jau visai drīz – Muzeju naktī 17.maijā, un tad jau nākamais plāns ir dažādot Māju kafejnīcu dienu piedāvājumu pilsētā, kas šobrīd nav pārāk plašs.

Foto - no personīgā arhīva

Skats no iekšpusēs. Logi, kāpnes, durvis – darāmā pie torņa sakārtošanas vēl pietiek.

Cilvēkiem jāpiedāvā kaut kas savādāks

Enerģiskās balvenietes ir apņēmības pilnas darboties, lai drīz par jauno ūdenstorni "Horizonts" uzzinātu ne vien mūsu novadā, bet arī tuvākā un tālā apkaimē. Sandra stāsta, ka jau pēc pirmajiem ierakstiem vietnēs "Instagram" un "TikTok" parādījusies interese gan no Liepājas puses, gan no citām pilsētām. Un tas ir tikai pozitīvi, jo visa pamatā ir vēlme Balvos iedegt dzīvību, citādi valda panīkums un depresija. Jaunās īpašnieces spriež, ka iemesls tam gaužām vienkāršs – noteikts sabiedrības slānis noveco, bet jaunie, kuri ir gatavi rīkoties, darīt, organizēt, riskēt un kļūdīties, nenāk. Bet pierede liecina, ka ir tikai jāuzdrošinās, un tad var ieiet garšā. "Mums ir vairāki piemēri. Viens no tiem – "Balvu vilcēju" darbošanās un divreiz gadā rīkotie "Catch'n serve ball" volejbola turnīri, kas ir viens no apmeklētākajiem pasākumiem. Mēs esam 22 aktīvas sievietes, kuras šobrīd startē zem šīs komandas vārda, un pie mums atbrauc ciemos vairāk nekā 150 dailā dzimuma pārstāvēs no visas Latvijas. Tās ir jaunas mammas un sievietes virs 30 gadiem, kuras citkārt uz Balviem varbūt nekad neatbrauktu. Mēs varam turpināt darīt sporta jomā un to arī darīsim, bet tai pat laikā ir vēlme mūsu cilvēkiem piedāvāt kaut ko savādāku – citādākā izpildījumā, nekā tas ir dotajā brīdī," teic Ieva Leišavniece.

Uzsvars uz vārdu 'kvalitatīvi'

Sabiedrībā bieži dzirdēts, – ai, ko tad te, Balvos, var? Te jau nekas nenotiek. Bet kādēļ nenotiek, kādēļ stagnējam? Ieva uzskata, ka pie vainas cilvēku bailes no riska, nedrošība vai nepārliecinātība par saņiem spēkiem. "Baidāmies kļūdīties, baidāmies no nosodījuma, par daudz domājam, ko padomās vai pateiks kāds cits. Katram cilvēkam mūžā gadās kļūdīties, daudzreiz dzīve noliek uz ceļiem, vienkārši jāmāk piecelties, noskurināties un iet tālāk. Un nepazaudēt pozitīvo attieksmi pret dzīvi, izaicinājumiem un piedzīvumiem." Ieva, Krista un Sandra ir pārliecinātas, ka jebkam, ko cilvēks dara, jābūt 100% atdevei. Ja organizē pasākumu, tad tas jādara pamatīgi – ar drosmīgu, nestandarta pieeju, interesantiem lektoriem un ēdienkartēm. Ir jāeksperimentē un jāiet līdzi laikam, līdzi tam, kas ir stilīgi, gaumīgi un kvalitatīvi. Varbūt mazāk, bet lai ir kvalitatīti. "Esam pazaudejusi kvalitatīvās lietas, mums trūkst laba restorāna piedāvājuma cienīgu kafejnīcu. Pēc tā skrienam uz Alūksni, Gulbeni un kaut kur citur. Gribas tepat, pie mums, izbaudīt labu koncertu ar gaumīgu mūziku. Vienkārši baudīt, ko esam piemirsuši, tādēļ šis ir īstais laiks, lai cilvēkiem to atgādinātu. Mazliet esam aizķērušies ikdienas skrējenā, kovida laiks mūs atsvešinājis vienu no otra. Esam kļuvuši mājās sēdētāji vai arī ierāvušies savās čaulās. Esam pazaudejusi daudzas draudzības pat starp ģimenēm," secina Ieva.

Vēlas pamodināt Balvus

Jautātas, vai pašām nevienu brīdi neradās šaubas par to, vai vajag spērt šādu soli, Ieva, Krista un Sandra atzīst, ka pat nepaspēja nobīties. Viņas apzinās, ka piedzīvojums un izaicinājums uz pleciem papēmēts grandiozs, bet arī sapni ir grandiozi. "Dzīve tik ātri iet uz priekšu, negribas, lai, skatoties atpakaļ, nāktos nozēlot, ka kaut kas palicis nepamēgināts. Vienkārši jālec iekšā. Gribas tos Balvus pamodināt, tādēļ plāni ir lieli. Mēs ceram, ka tornis pārvērtīsies par vienas pieturas aģentūru, kur varēs gūt dažādas sajūtas, pēc tam varbūt arī kaut ko vērtīgāku. Visu parādīs laiks, finansiālā situācija, iespējas un cilvēku atsaucība. Ja viņi sapratīs, iesaistīsies, atbalstīs, nāks, riskēs kopā ar mums, varbūt ieteiks vai pakritīs, tad viss notiks," apliecinā Ieva Leišavniece. Viņa nenoledz, ka viens no bonusiem un priekšnoteikumiem, lai idejas realizētos, ir projektu rakstīšanas pieredze. Taču tai pat laikā jāapzinās, ka jebkurš projekts ir arī saistības – visbiežāk ilgtiņa. "Protams, skatīsimies iespējas, lai piesaistītu

Foto - no personīgā arhīva

Atvērtas sadarbībai. Sandra (no kreisās), Ieva un Krista arī citus balveniešus aicina būt aktīviem, nepalikt malā un pievienoties viņu komandai. "Gaidām ikvienu, kuram ir vēlme kaut ko sākt, turpināt darīt, ištenot sabiedriskā labuma vai uzņēmējdarbības projektus. Kopā mēs varam!" viņas aicina.

finansējumu, un mēģināsim tās izmantot. Bet arī kritiski vērtēsim, kas ir *paceļams* un kas nav. Šobrīd tomēr raugāmies bezpeļņas sabiedrisko aktivitāšu virzienā, jo mums visām ir pamatdarbs – esam pilnas slodzes darbinieces. Vispirms jāsakopj vieta, jāizstrādā stratēģija tās attīstībai un tad maziem solišiem jāiet uz mērķi," skaidro balvenietes.

Kas cits darīs, ja ne paši?

"Ikdienā diezgan daudz braucam pa Latviju un redzam tās daudzās foršās vietas, kur kaut kas notiek un top. Balvos tā trūkst. Patiesībā vēlamies šo vietu vispirms radīt sev, saviem draugiem un pārējiem pilsētas iedzīvotājiem, lai ir, kur kvalitatīvi un forši atpūsties. Pašas ikdienā sportojam, tādēļ gribam gan to sportisko – aktīvo atpūtu, gan kopienas pasākumus un kultūras aktivitātes. Lai būtu! Mums tā nav," apliecinā Krista, piebilstot, ka šobrīd ir diezgan plašs piedāvājums senioriem gan kultūras namā, gan Kubulos, bet vidējai paaudzei un jaunākiem cilvēkiem ir diezgan bēdīgi. Uz to arī ir vēlme likt lielāko akcentu un fokusēties. Beidzot jādara pašiem, lai Balvos kaut kas būtu, jo neviene feja neatlido un citu vietā neizdarīs. Balvenietes ir pārliecinātas, ka galvenais ir aizklauvēties līdz katram cilvēkam un pateikt, – nu piecelies, patāc un pamēgini! Ir jādara.

"Mēs gribam dzīvot Balvos ar vērtības un jēgas sajūtu darbam un dzīvei. Un arī mūsu bērniem parādīt, ka tas iespējams. Jauniešiem šeit nav ko darīt, bet mēs centīsimies kaut ko piedāvāt, lai būtu. Lai viņi vismaz padomātu par iespēju, ka te arī var palikt un darīt," teic Ieva. Viņa ir pārliecināta, – neviens Balvos nedzivo dzīvošanas pēc, bet tādēļ, ka grib atrasties tieši šeit un tagad. Taču, ja pašvaldības un citos līmenos nebūs stratēģiskās attīstības, domāšanas un labo piemēru, ja netiks ar to strādāts, ir risks palikt par Kupravu vai pensionāru pilsētiņu. Ir jābūt konceptam, un tas ir pašvaldības uzdevums. "Protams, būs grūti izkonkurēt ar citām pilsētām, bet, ja ir ļoti laba infrastruktūra un loģistika, viss iespējams. Mums jāmāca bērniem patriotiskā domāšana, ka jāatgriežas mājās, nevis – ka tikai ātrāk projām no šejiens, jo te nav ko darīt. Viss atkarīgs no cilvēkiem un viņu vēlmēs darīt. Ja tas viss ir, neizpaliks arī rezultāts," ir pārliecināta Ieva Leišavniece.

Triumfē “Balvu Valsts ģimnāzija”

Lauris Baranovskis

15.februāri Balvu sākumskolas sporta zālē noslēdzās Balvu novada atklātais čempionāts telpu futbolā 2024/2025. Šogad uzvarēja “Balvu Valsts ģimnāzijas” futbolisti, kuri finālā pieveica komandu “Zidāni”. Trešo vietu izcīnīja “Balvu Sporta centra” komanda.

Lai finālsacensības padarītu aizraujošākas un skatītājiem pieejamākas, organizatori bija parūpējušies par videotranslāciju tiem, kuriem dažādu iemelu dēļ nebija iespējas mačus vērot klātienē. Tāpat bija padomāts gan par konkursiem un balvām skatītājiem, gan arī par ēdināšanu uzņēmuma “Divi Loki” gādībā, kura īpašnieks Krišjānis Lauskis pats personīgi piegādāja uzkodas skatītājiem tribinēs. Futbola mači sākās ar pusfinālpālēm. Pirmajā mačā “Zidāni” pieveica “Balvu Sporta centra” komandu ar rezultātu 4:2. Otrajā mačā “Balvu Valsts ģimnāzija” neatstāja nekādus variantus komandai “Vietējie”, uzvarot tos ar grausošu rezultātu 15:0. Spēle par 5.-6.vietu “Balvi” ne mazāk pārliecinoši ar rezultātu 12:0 apspēlēja komandu “Baltinava”. Cīņā par 3.vietu lielākais turnīra pārsteigums: komanda “Vietējie” prata sastādīt pienācīgu konkurenci vairākkārtējiem čempioniem – “Balvu Sporta centra” vienībai, bet tomēr nācās piekāpties ar rezultātu 2:4. Finālā “Zidāni” sākumā izvirzījās vadībā pret “Balvu Valsts ģimnāziju”, tomēr ģimnāzisti nolieca svaru kausus par labu sev un svinēja uzvaru ar 4:2.

“Balvu Valsts ģimnāzijas” treneris Jānis Zakarīts pēc uzvaras čempionātā atzina, ka, būdams treneris, ir gandarīts par savas komandas uzvaru, piebilstot: “Ir patikami pēc trīs pieredzes sezonām izcīnīt čempionu kausu. Ģimnāzijas komandā spēlēja jauni un ambiciozi spēlētāji, bet ar vienotu mērķi – izcīnīt čempionu titulu. Visa čempionāta laikā spēlētāji demonstrēja stabili sniegumu, kas liecina par komandas briedumu. Protams, tika piedzīvoti arī divi zaudējumi, bet tie deva pa-pildus motivāciju neatslābt un katru spēli spēlēt ar simt-procentīgu atdevi. Komandā spēlēja bijušie un esošie ģimnāzijas audzēkņi: Rainers Ušāns-Čips, Vadims Sņegovs, Māris Žugs, Gvido Dokāns, Nikita Kokorevičs, Jānis Mačs, Endijs Lindenbergš, Maksis Garais, Kristers Zelčs, Ričards Ivanovs, Artjoms Šaicāns, Kristers Liepiņš un Armands Kērgis. Izcīnītais čempionu tituls bija dāvana Balvu Valsts ģimnāzijai 95 gadu jubilejā.”

ŠOGAD KĀ LABĀKIE SAVĀS KOMANDĀS TIKA APBALVOTI: Nikita Kokorevičs (“Balvu Valsts ģimnāzija”), Artūrs Papins (“Zidāni”), Mareks Kozlovsksis (“Balvu Sporta centrs”), Gints Prolis (“Vietējie”), Nauris Semjonovs (“Balvi”), Andris Vrubļevskis (“Baltinava”) un Renārs Rāms (“Cēzars”).

PAR LABĀKAJIEM TURNĪRĀ TIKA ATZĪTI: labākais vārt-sargs – Rainers Ušāns-Čips (“Balvu Valsts ģimnāzija”), labākais aizsargs – Aleksandrs Sņegovs (“Balvu Sporta centrs”), labākais uzbrucējs – Deniss Ciunelis (“Zidāni”).

PAR VISA TURNĪRA VĒRTĪGĀKO SPĒLĒTĀJU TIKA ATZĪTS **VADIMS SŅEGOVS** (“Balvu Valsts ģimnāzija”), kuru aicināju uz nelielu sarunu.

Kura bija grūtākā spēle “Balvu Valsts ģimnāzijas” komandai turnīrā? Kāpēc?

– Katrā spēle, sākot no turnīra pirmā posma līdz pat finālpālēm, bija vienlīdz izaicinoša un svarīga. Bija spēles, uz kurām

Foto - E.Gabranovs

Campioni – “Balvu Valsts ģimnāzija”. Lai atkārtoti kļūtu par čempioniem, viņiem nācās pāris gadus iekrāt pieredzi. Tas izdevās!

nespējām ierasties pilnā sastāvā, un spēlētāju trūkuma dēļ, likās, ka šis spēles ir visgrūtākās līdz šim. Bet galu galā mēs zinājām, ko darām, un nevienu bridi nebijām satraukušies par rezultātiem. Un tomēr viennozīmīgi visgrūtākā spēle bija fināls pret “Zidāniem”, jo pretinieku fiziskā izturība un morālā noturība pārsniedza gaidīto. Vajadzēja atdot daudz enerģijas, lai spētu pārsteigt pretiniekus un skatītājus.

Ja ne Tu, kurš, Tavā skatījumā, būtu pelnījis vēturnīra vērtīgākā spēlētāja balvu?

– Grūti spriest. Katrā komandā bija vairāki spēlētāji, kuri izcēlās ar savām prasmēm un dotībām. Manuprāt, milzīgu ieguldījumu komandas spēlē dod komandas kapteinis, – cik daudz atdeves ir viņam, tik labi arī spēlē komanda. Tieši tāpēc es nominētu “Balvu Sporta centra” vārtsargu Jurģi Vilciņu – viņam komandas līdera dotības plūst asinīs.

Kāds bija komandu līmenis šajā čempionātā?

– Kopumā tas nebija stipri mainījies no pagājušā gada, – visas komandas spēlēja labi un rādija lielisku sniegumu skatītājiem. Jaunu elpu čempionātam piešķira jaunizveidotā komanda “Vietējie”, – kaut turnīra pastariši, arī viņi spēlēja lieliski.

Kā vērtē turnīra organizāciju un ko tajā varētu uzlabot?

– Organizatori bija parūpējušies par lielisku atmosfēru visos turnīra sabraukumos. Manuprāt, ar to vienmēr viss ir bijis kārtībā. Jaunums bija ēdināšanas pakalpojumi finālposma dienā, kas noteikti lika ierasties vairāk skatītājiem.

Tu esi arī “Leevon PPK” sastāvā LFF Nākotnes līgā “ielajā futbolā”. Kā gatavojeties sezona?

– Sākoties 2025.gadam, sākām arī trenēties. Tagad jau pilnā spārā trenējamies četras reizes nedēļā, katru sestdienu notiek pārbaudes spēles ar dažādiem pretiniekiem. Līdz sezonas sākumam atlicis pusotrs mēnesis, – šis laiks arī ir vissvarīgākais, lai veiksmīgi uzsāktu čempionātu.

Kāda ir konkurence “Leevon PPK” par vietu sastāvā?

– Konkurence nav maza. Mērķis šogad ir joti labi nostartēt LFF Nākotnes līgā, noteikti jāiekļūst trijniekā. Tieši tāpēc jaunie spēlētāji nāk un iet, un pilnā komandas sastāva paziņošana vēl tikai sekos. Līdz tam vēl jāpastrādā.

Kuri ir galvenie favorīti uzvarai LFF Nākotnes līgā? Kāpēc?

– Nevēlos novēlēt pārāk daudz veiksmes pretiniekiem, bet starp favorītiem redzu JDFS “Alberts”, “Scanstes SK” un, protams, “Leevon PPK”. Šīs komandas, sezonām ejot, ir rādijušas labu sniegumu. Uzskatu, ka nevar vērtēt pretiniekus par zemu, šajā līmenī futbola spēles mēdz būt neprognozējamas.

Ar kuriem balveniešiem, esot Rīgā, Tev sanāk sastapties futbola laukumos?

– Pagājušā gada sezonā LFF Nākotnes līgā tikos ar Nikitu Kokoreviču, kurš spēlēja “Mārupes SC”, un Danielu Salīnu, kurš spēlēja “Ogre United” sastāvā. Vienmēr ir prieks satikt savējos futbola laukumā.

Ko novēli futbolistiem šosezon?

– Vissvarīgākais ir nepazaudēt spēles garšu. Ja tā būs, tad arī rezultāti neizpaliks. Veiksmīgu vasaras sezonu!

Foto - E.Gabranovs

Vadims Sņegovs. Turnīra vērtīgākais spēlētājs atzīna, ka katrā spēlē bija vienlīdz svarīga un izaicinoša.

Foto - E.Gabranovs

Nedaudz pietrūka – 2.vieta. Komanda “Zidāni” pēdējos gados pierāda, ka ir nopietns pretendents uz visaugstākajām vietām.

Foto - E.Gabranovs

Bronza.... Šoreiz titulētājiem “Balvu Sporta centra” futbolistiem nācās samierināties ar trešo vietu, pusfinālā piekāpējoties komandai “Zidāni”.

Mēs savai pilsētai

16.februāris mūspuses vēstures lappusēs ierakstīts ar spilgtu bērnu un jauniešu koncertu "Mēs savai pilsētai", kas Balvu Kultūras un atpūtas centrā pulcēja pašus labākos un atraktīvākos māksliniekus. Pārsteigumi patiesi neizpalika. Ja 11.februārī mazuļi pārsteidza ar rāpošanas prasmēm, tad svētdien – ar dziesmām, turklāt divām.

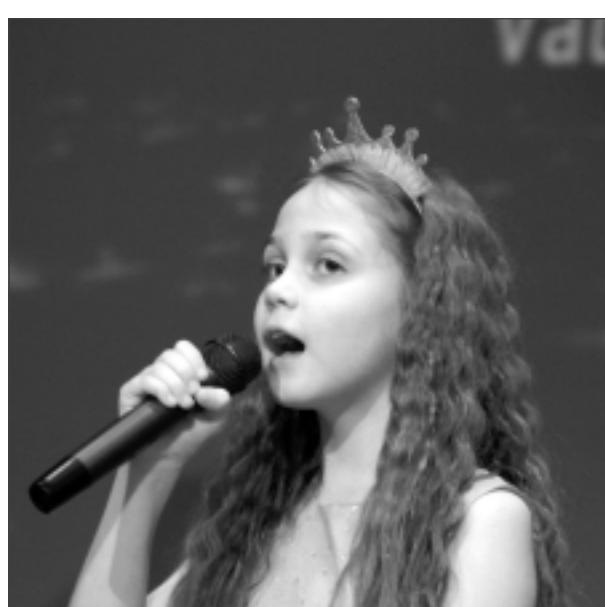
Profesionāļi. Balvu Sporta skolas sporta dejotāji klātesošajiem dāvāja gan valsi, gan džaivu.

Visjaunākie mākslinieki. Viņi kopā ar mammām apliecināja, ka mūzikas studija bērniem "Do RE MI" ir vislabākā (vadītāja Iluta Tihomirova).

Vai atpazināt? Pavisam nešen pasākumā "lelūdz Karlsons" Valters Blūms veiksmīgi iejutās Brāliša tēlā.

Simpātiskā soliste. Bērnu vokālās studijas "Notiņas" soliste Denija Griestiņa mudināja kāpt kalnā.

Priecājās omamma, opaps un lellites. Jāpiebilst, ka priecājās visi skatītāji, baudot Balvu novada bērnu un jauniešu centra vokālā ansambļa izpildīto dziesmu "Dzintara krellītes".

Kā vienmēr – malači! "Balvu vilciņš" skatītājus priecēja ar vairākām dejām, tostarp "Sitieniņi".

Saņem balvu. Viktorīnā balvu saņema Rimma Klija (foto – no labās), kura pareizi atbildēja uz jautājumu, – kā radies Lāča dārza nosaukums? Vai tāpēc, ka tur staigā lāči?

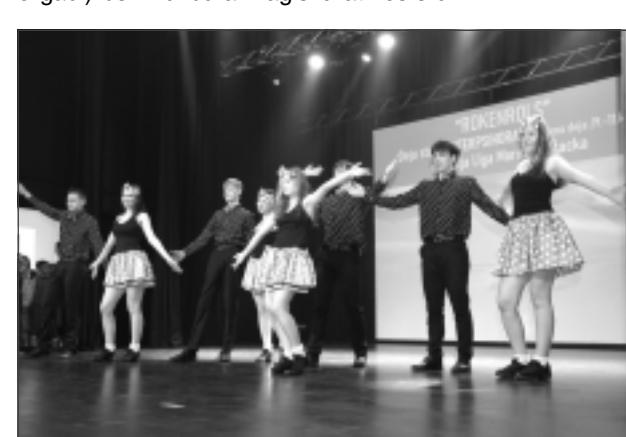
"Maģiskās liesmiņas". Deju studijas "Terpsihora" (ritmika 6 gadi) bērni uzbūra maģisku atmosfēru.

"Paskaties uz mani". "Di-dancers Crew" (vadītāja Dita Nipere) dejotājas, kā vienmēr, priecēja ar eleganci un sportisku garu.

Kas tie tādi? Deju studijas "Terpsihora" (ritmika 4-5 gadi) audzēkņi, iejūtoties pingvinu tēlos, apliecināja, ka Balvos jūtas labi. Kā nu ne, ja "Ledusprieka deja" raisīja skatītāju smaidus.

Kad lido pa gaisu kājas. Jāsecina, ka, raugoties deju studijas "Terpsihora" (mūsdienu deja 9.-11.klase) dejas "Rokenrols" izpildījumu, daudziem skatītājiem cilājās kājas.

* Turpinājums 16.lpp.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

“Tautumeitas” gatavojas Eirovīzijai

Publicitātes foto

“Tautumeitas” pēc uzvaras dziesmu konkursā “Supernova”. No kreisās: Kate Slišāne, Aurēlija Rancāne, Asnate Rancāne, Gabriela Zvaigznīte, Laura Līcīte un Annemarija Moiseja.

Latvijas Televizijas dziesmu konkursa “Supernova” finālā uzvarēja “Tautumeitas”, kuras jau 15.maijā ar dziesmu “Bur man laimi” pārstāvēs Latviju 69. starptautiskā Eirovīzijas dziesmu konkursa otrajā pusfinālā Bāzeles pilsētā Šveicē. “Tautumeitās” dzied arī Kate Slišāne no Upites un māsas Asnate un Aurēlija Rancānes, – slavenā mūspuses tautas muzikanta Andreja Rancāna mazmeitas.

“Meža fejas ar episku priekšnesumu!”, “Hipnotiski! Tas ir lidojums!”, “Krāšņs un noslēpumā tīts priekšnesums”, “Meitenes ir kā viens ķermenis, viena balss”, “Viss ir tik dabisks, tik organisks!”. Tā ir tikai neliela daļa no dziesmu konkursa “Supernova” klausītāju komentāriem pēc “Tautumeitu” uzvaras. Protams, netrūka arī kritisku piezīmju, kas tik raksturīgas ar visu neapmierinātajiem latviešiem, tomēr tie ir tikai sīki akmentīni meiteņu celā uz Eirovīziju. “Mēs turam Latvijas karogu rokās un saprotam, ka šis būs traki forši, bet arī Joti atbildīgi – tā ir milzīga cieņas un lepnuma sajūta”, pēc uzvaras atzina grupa “Tautumeitas”. Iepazīstināsim vairāk ar jaunāko grupas dziedātāju Kati Slišāni (attēlā).

KATE SLIŠĀNE ir pabeigusi Jāņa Ivanova Rēzeknes mūzikas vidusskolas tradicionālās mūzikas nodošu un šobrīd studē etnomuzikoloģiju Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā, noslēdošajā 4.kursā. Viņa uzsver, ka sācies pēdējais semestris un jāstrādā pie bakalaura darba rakstīšanas.

Iepazīstini ar sevi. Vai strādā un kāda ir darba pieredze?

– Strādāju Nemateriālās kultūras mantojuma centrā “Upīte” par Upītes bērnu un jauniešu kapelu vadītāju un Balvu novada Nemateriālās kultūras mantojuma metodiķi. Drīz sāksies Joti darbīgs pavasarīs un aktīva vasara – folkloras svētki “Pulkā eimu, pulkā teku”, Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki, Starptautiskais folkloras festivāls “Baltica”, neizpaliks ārzemju festivali. Pirms sešiem mēnešiem sāku strādāt Balvu novada Kultūras pārvaldē par kultūras darba speciālisti.

Esi Ontona Slišāna mazmeita, jau kopš bērnības biji kopā ar folkloru, dziesmām, dejām, rotaļām...

– Jā, esmu uzaugusi kopā ar tradīcijām, tradicionālo mūziku, folkloru, svētkiem. Pirmos desmit dzīves gadus dzīvoju Rīgā un katru nedēļas nogali, kā arī vasaras pavadiju Upītē, un tās ir manas miljākās bērnības atmiņas. Upītes pamatskolā,

bieži apciemojot vecmammu Irēnu Slišāni, skatījos, kā viņa strādā ar bērniem, kā runā, mīl katru bērnu kā savējo. Patika, ka varēju arī piedalīties etnogrāfiskā pulciņa nodarbiņās kopā ar citiem vienaudžiem, sadraudzējoties un vēlāk arī kopā sadziedoties un sadancojoties svētkos. ļoti patika vērot vectēvu Ontonu Slišānu darbībā, cik nopietni viņš piegāja katrai lietai, cik gudrus vārdus lietoja un daudz zināja. Tāpēc šobrīd bakalaura darbu rakstu par Ontonu Slišānu, kas ļauj iepazīt vectēvu no citas puses un vēl vairāk novērtēt viņa devumu, mantojumu.

Esi augsti un mācījusies Upītes kultūrtelpā. Vai mīlestību uz dzimto pusi un tradicionālo mūziku ielikā un stiprināja ģimene?

– Šobrīd, atskatoties mazliet pagātnē, arvien vairāk apbrīnoju vecākus Ligitu Spridzāni un Andri Slišānu, kuri ieaudzināja savas valodas, dzimto māju mīlestību un to, cik svarīgi atgriezties un veidot savu pasauli, savu sapņu dzīvi. Un tieši tas, manuprāt, ļoti skaisti atspoguļojas Upītes kultūrtelpas darbībā. Esam uz Ontona Slišāna vērtību pamata izveidojuši mūsdienīgu, bet savu *burbuli*, kur iespējams brīvi darboties un realizēt katra sapni.

Piemēram, Upītes pamatskolas aizslēšana un izveidošana par radošo māju jauniem cilvēkiem, kur īstenot idejas. Pēdējā gada laikā īpaši esam izmantojuši *Bigmaar's Records* studiju, kas īerīkota Upītes pamatskolā, kopā ar folkloras kopu “Upīte” īstenojām projektu – kolhoza laikos dziedātu dziesmu atjaunošana. Katra mēneša 21. datumā izdevām jaunā skanējumā izveidotu kolhoza laikos dziedātu dziesmu un vizuālo videoklipu. Šis bija, manuprāt, tā briža lielākais izaicinājums, – būt radošam, izveidot aranžējumus un ierakstīt dziesmas, veidot scenārijus videoklikiem, interesans bija arī pats filmēšanas process. Tas mūs visus vēl vairāk satuvināja un parādīja, ko esam spējīgi paveikt. Šobrīd esam sākuši strādāt pie jaunā albuma ierakstīšanas. Vienu no dziesmām jau varēs dzirdēt 5.martā visās straumēšanas vietnēs.

Kā un kad nokļuvi “Tautumeitās”?

– Pirms deviņiem mēnešiem mani uzrunāja Asnate Rancāne ar aicinājumu pievienoties “Tautumeitām”. Sākumā tas bija domāts kā īslaicīgs atbalsts, aizstājot kādu no dalībniecēm uz pāris koncertiem. Biju ļoti pārsteigta un pagodināta par šo iespēju, jo jau iepriekš sekoju grupas darbībai, pazinu māsas Rancānes no folkloras pasākumiem. Lai gan nebija tuvas draudzenes, apbrīnoju viņu talantu un aizrautību. Tāpēc, saņemot šo piedāvājumu, uzreiz piekrītu. Toreiz pat iedomāties nevarēju, ka gadu vēlāk kāpšu uz Eirovīzijas skatuves, pārstāvot Latviju.

Kad sākāt gatavoties “Supernovai”?

– ļoti laicīgi, jo apzinājāmies, ka dalība šajā konkursā ir liels izaicinājums un prasa nopietnu gatavošanos. Doma par piedališanos “Supernovā” grupai bija jau sen, bet šogad, kad tapa dziesma “Bur man laimi”, sapratām, – šis ir īstais gads. Turklat dziesma ir īpaša, tā varētu mūs aizvest līdz Eirovīzijai. Arī grupas sastāvs pašlaik ir īpaši spēcīgs un saliedēts, kas mums dod pārliecību un motivāciju.

Kāpēc tieši šīs dziesmas izvēle?

– Dziesmas izvēle bija komandas lēmums. Mēs visas sešas esam ļoti dažādas, bet mums ir kopīgs redzējums, ko vēlamies paust savā mūzikā. Šī dziesma vislabāk atspoguļo grupas identitāti un vēstījumu, ko mēs vēlamies nodot pasaulei. “Supernovas” procesa laikā tapa vairākas dziesmas, bet “Bur man laimi” uzrunāja visvairāk, un mēs sapratām, ka tā ir īstā. Dziesmas ir par spēku un spēju būt laimīgam, par to, ka mēs varam pārvareti jebkādus šķēršļus un radīt savu laimi paši. Tā ir dziesma, kas iedvesmo un dod cerību.

Jums droši vien ir liela komanda – režisori, scenāristi...?

Reklāma

**STIPRINĀM
VESELĪBU EIROPĀ**

**NextGenerationEU
programma spēcina mūs.**

Kopā mēs uzlabojam veselības aprūpes sistēmu noturību. Ar NextGenerationEU mēs nodošinām labāku piekļuvi profilaksei un ārstēšanai.

Uzzini vairāk:

nextgen.eu/lv

**NEXT
GEN
EU**

– Mums tiešām ir ļoti liela komanda, uz kuru var paļauties, tāpēc jūtāmies droši arī celā uz Šveici, uz lielo Eirovīzijas dziesmu konkursu. Komanda dod pārliecību un spēku, pateicoties tai varējām fokusēties tikai uz pašu svarīgāko – dziesmas izpildi un vēstijuma nodošanu mūsu klausītājiem.

Mūsu lieliskā komanda ir režisors un scenogrāfs, kurš uzbūra maģisko priekšnesumu – Artūrs Analts, horeogrāfe – Liene Grava, skaņas producents Elvis Lintiņš, vokālā pedagoģe – Annija Aueižan, stiliste un kroņu autore – Violeta Rulle, stilistes asistente – Baiba Svētiņa, tērpu māksliniece – Laura Anspoka "Novaliss", šuvēja – Kristīne Pavlovksa, vizāžiste – Jolanta Paprecka, matu meistare – Anna Korolyova, videoprojekciju mākslinieks – Klavīs Rudzītis, gaismotājs – Pāvels Armanis, tūres menedžeris Artis Licitis, menedžere Dārta Štolcere, mākslinieci tehniskais nodošinājums – Edgars Zilberts, sociālo mediju saturs – Monta Jursjāne un Dārta Sakrāne.

Kādas bija emocijas, kad paziņoja, ka uzvarējušas "Tautumeitās"?

– Neaprakstāmas! Sajaučās kopā milzīgs satraukums, neziņa, un tajā pašā laikā milzīgs gandarījums un prieks par paveikto. Sajūta bija sirreāla, it kā tas viss nenotiktu ar mani un manu grupu. Kājas trīcēja, mute bija sausa, asaru pilnas acis. Pēc tam, dziesmu izpildot otro reizi, redzot visu atbalstītāju sejas, celšanos kājās, aplausus, bija ļoti emocionāli. Šis ir un būs neaizmirstams notikums manā dzīvē, vēl joprojām nespēju noticeit! Katru dienu dzīvoju kā sapni, un pats lielais notikums – Eirovīzija vēl tikai priekšā. Šis "Supernovas" gads Latvijā bija īpašs ar spēcīgu konkurenci, un mēs to ļoti izjutām. Katrs priekšnesums bija kā atsevišķs konkurss, katra dziesma varēja pretendēt uz uzvaru. No vienas pušes, tas radīja milzīgu satraukumu un vēlmi pierādīt sevi, bet no otras – mēs patiesi priecājāmies par ikvienu dalībnieku, jo redzējām, cik daudz darba un talanta ieguldīts katrā priekšnesumā.

Pēc uzvaras nacionālajā atlasē jums būs jāturpina strādāt...

– ...un mēs esam gatavas izaicinājumam! Šobrīd atrodamies tādā kā skrējienā, jo laiks ir ļoti piepildīts. Esam bijušas gan televīzijā, gan raidījumā "Kilograms kultūras" un vēl daudzās

intervijās. Paralēli tam, protams, notiek aktīvs darbs pie paša priekšnesuma. Mēs to pārskatām, plānojam uzlabojumus, iespējams, mainīsim tērus. Jau marta beigās brauksim uz dažādām valstīm, dziedāsim savu dziesmu un satiksimies ar Eirovīzijas faniem. Šis ir ļoti intensīvs un aizraujošs laiks, kad jājatsakās no sava brīvā laika un jāmācās to plānot kā nekad agrāk, tāpēc mācos teikt 'nē', jo galvenais ir veselība un laba pašsajūta. Mums ir liels atbalsts – gan komanda, gan mēs – sešas meitenes, kuras spēj sadalīt pienākumus un izvērtēt svarīgāko. Un, protams, mana dzīve Upītē, Balvu novadā, nav apstājusies. Izguļos, braucot autobusā, daudzus darbus paveicu attālināti, bet cenšos izvērtēt un svarīgākajos notikumos būt klātesoša. Jā, nedaudz satraucos par bakalaura darbu, bet šobrīd esmu ļoti motivēta un pozitīvi noskaņota, – viss izdosies!

Jāpiemin ģimenes un darba devēju atbalsts, kuri ļoti motivē, ka visu spēšu paveikt laikā, – tā ir jauka sajūta, ka vienmēr, ir uz ko paļauties, ka neesmu viena.

Kā uztverāt kritiku, jo bija arī negatīvi komentāri?

– Tas pārsteidza, ka ir tik daudz negatīvu komentāru tieši no latviešu puses. Protams, lasīt tādus nav viegli, bet mēs cenšamies tos uztvert kā iespēju augt un pilnveidoties. Vienlaikus esam priecīgas, ka mūsu priekšnesums saņemis tik daudz pozitīvu atsauksmju no ārzemju klausītājiem. Šobrīd fokusējamies uz sevi, savu stāstu un vēlamies dalīties ar latviskumu, kultūru un tās unikālitāti ar visu pasauli. Mēs esam lepnas pārstāvēt Latviju un ceram, ka mūsu mūzika un priekšnesums spēs aizkustināt un iedvesmot cilvēkus visā pasaulei.

Kādas ir jūsu atmiņas par dzimtas saknēm Baltinavā?

ASNATE RANCĀNE: – Mūsu saknes, precīzāk sakot, vecāki un vecvecāki ir ieveduši spēcīgu pamatu. Mēs ar māsu varam darboties folkloras laukā ar lielu pārliecību, – tā darīja mūsu vecvecāki, vecāki un tagad tā darām mēs. Mūsu radošo darbibu pavada sajūta, ka nekas nav nevienam jāpierāda. Svarīgais ir, ka darām to no sirds, saskaņā ar mūsu vērtībām un ar cieņu pret mūsu kultūru. Tajā pašā laikā patīk iet laikam līdzi. Mēs, kā mūziķi un mākslinieki, gribam būt radoši, paust vēstijumu caur dažādiem tēliem un izteiksmes līdzekļiem. Mēs ieskatāmies plašajā folkloras pasaku un mītiskajā valstībā, bet piešķiram dziesmām plašāku kontekstu, un tieši tāpēc ārzemnieki mūs saprot bez vārdiem.

Arī mūsu vectētiņš Andrejs Rancāns bija ļoti izglītots un sekoja līdzi laikam un tendencēm. No radio tajā laikā pēc dzirdes iemācījās spēlēt uz vijoles tobrīd aktuālās Ances Krauzes dziedātās melodijas, nemitīgi lasīja grāmatas un mācījās valodas. Domāju, ka šis azarts paplašināt apvāršņus mums ir no viņa.

Baltinava mums ir vieta, kur vēl aizvien dzīvo mūsu vecmāmiņa. Tur dodamies kā svētceļojumā – gan atpūsties, gan atgriezties pie saknēm un pie sevis, gan arī svinēt Jāņus, kas mūsu ģimenei ir ļoti svarīgi svētki.

AURĒLIJA RANCĀNE: – Vectētiņu Andreju atceros kā visgaišāko cilvēku. Vienmēr smaidīgu un pozitīvu. Pat tad, kad bija jādara lielie lauku darbi, viņš tajos devās ne tikai ar lielu atbildību, bet arī ar smaidu sejā. Aicināja visus palīgā, un citiem bija grūti viņam atteikt. Taču, kad darbi padarīti, visi svinēja ar kopā sanākšanu, muzicēšanu un līksmošanu. Savulaik, pirms daudziem gadiem, kad biju tikko sākusi iet skolā, ļoti populāras bija atmiņu klades. Arī man bija tāda klade, kurā lūdzu visus tuvākos cilvēkus kaut ko tur ierakstīt – kādu domu vai vēlējumu. Kladi neesmu redzējusi jau daudzus gadus, bet, kā vakar atceros, vectēvs tajā bija ierakstījis: "Nedari citam to, ko pats negribi, lai dara tev." Šo domu vēl arvien ļemu sev līdz ikdienā. Baltinavai piemīt māju sajūta. Tur esam daudz vasaru aizvadījušas un veidojušas mīlas atmiņas ar savas dzimtas cilvēkiem. Mūsu mīlās lauku mājas, kuras kā magnēts velk un liek laiku pa laikam atgriezties.

Brīvbrīdi sagatavoja Z.Logina

Apsveicam!

Uzreiz saprata, ka radīti viens otram

1.februāri Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļā gredzenus mijā un par sievu un vīru kļuva viļacēniete LORETA BONDARE un lubāniets ARTIS STRODS. Jauno pāri dzīvē ievadīja liecinieki Gunīta Lizdika un Ilvars Strods.

Jautāta par iepazīšanos ar savu nākamo vīru, Loreta stāsta, ka tas notika mūsdienās tik ļoti populārajā vietnē "TikTok". Vārds pa vārdam, sarakste pēc sarakstes, un pienāca diena, kad Artis atbrauca ciemos uz Viļaku. "Jau mūsu pirmajā tikšanās reizē sapratu, ka man šis puisis patīk. Jutu, ka tas ir īstais cilvēks, ar kuru būšu laimiga. Divu gadu draudzības laikā apmeklējām ballītes un pasākumus, arvien vairāk iepazinām viens otru, un pamazām mūsu draudzība pārauga daudz lielākās un stiprākās jūtās. Pienāca diena, kad Artis pieņēma svarīgāko lēmumu savā dzīvē un mani bildināja. Protams, nedomājot viņam teicu 'jā', jo arī es vēlējos, lai mēs kļūtu par ģimeni," stāsta Loreta. Viņa atzīst, ka drīz vien bija jākeras pie kāzu plānošanas, kas lielas raizes nesagādāja ne Loretai, ne Artim. "Abi vēlējāmies vienu – kāzu svīnības nelielā ģimenes lokā. Taču mūsu baltajā dienā piedzīvojām arī dažus patīkamus un ne tik patīkamus pārsteigumus. Pēc svīnīgas ceremonijas ieradās negaidīti ciemiņi – vīra darba kolēgi, kas patiešām bija pārsteigums. Jautrus mirklus sagādāja fotosesija – ārā bija ļoti auksts, smidzināja lietus, nobildēties bija praktiski neiespējami, taču pat tas nespēja sabojāt mūsu svētku īpašo noskaņojumu. Esam priecīgi, ka viss izdevās tā, kā abi sapņojām un vēlējāmies," teic Loreta.

Pēc kāzām jaunlaulātie atgriezušies ierastajā dzīves ritmā. Artis dara darbu, kas viņam ļoti patīk – viņš ir automehāniķis autoservīsa Lubānā, savukārt Loreta rūpējas par ģimenes pavadu mājās. "Diemžel šobrīd ar vīru dzīvojam katrs savā pilsētā, jo mans dēls mācās Viļakas pamatskolā, un mūsu vēlme ir, lai viņš pabeidz pirmo klasi. Kad tas notiks, domāsim par kopdzīvi un tālākajiem nākotnes plāniem," skaidro Loreta. Viņa gaida vasaru, kad ar vīru varēs doties kādā ceļojumā. Tiesa gan, pagaidām maršruts vēl nav zināms, taču plāni abiem ir. Jautāta par sajūtām, kādas ir tagad, kad zeltnesi rotā laulību gredzens, Loreta teic: "Jūtos interesanti, jo līdz galam vēl nevaram aptvert, ka oficiāli esam vīrs un sieva. Taču tai pat laikā esam ļoti priecīgi par sperto soli, jo beidzot arī esmu Strode."

Jaundzimušie

Paspēja ielēkt pēdējā vagonā. 31.janvāri pulksten 10.56 piedzima puika. Svars – 2,375kg, garums 49cm. Puisēna vecākiem Sņežanai un Modrim Kokorevičiem no Susāju pagasta šis ir trešais bērniņš – mazo brālīti mājās gaida vecākais brālis Sergejs, kuram ir 13 gadi, un māsa Evelīna, kurai ir 8 gadi. "Gaidot trešo bērniņu, visvairāk par visiem uz dēlu cerēja vīrs, taču viņam nācās mazliet panervozēt. Faktu, ka būsim vecāki vēl vienam puikam, sonogrāfijas pārbaudē uzzinājām tikai grūtniecības 6.mēnesī, jo mazulis cītīgi slēpās. Taču tas mums nebija liels pārsteigums, jo visi apkārtējie pēc mana izskata apgalvoja, ka būs puika. Un viņiem izrādījās taisnība," teic Sņežana. Tikiļdz kļuva zināms gaidāmā mazuļa dzimums, topošie vecāki sāka domāt par piemērotāko vārda variantu. Tiesa, abi atzīst, ka šoreiz tas neprasīja ne mazākās pūles. Par godu Modra aizsaulē aizgājušajai mammai Leontīnei, Sņežana un Modris nolēma savu otro dēlu nosaukt atvasinātā vārdā – par Leo. "Manuprāt, vārda izvēle jaundzimušajam nav sarežģīts uzdevums, jo vārdadienu kalendārā ir pietiekami daudz skaistu vārdiņu gan puikām, gan meitenēm," atzīst nu jau trīs bērnu mamma. Viņa atklāj, ka mediku noliktais dzemādību datums bija 18.februāris, taču puika nolēma pats izvēlēties savu dzimšanas dienas datumu. "Mēs jau smejamies, ka paspēja ielēkt pēdējā vagonā – piedzima janvāra pēdējā dienā. Labi, ka šādam pavērsienam bijām gatavi un dzemādību somas jau bija saliktas krietnu laiku atpakaļ, jo dzīvē nekad nevar zināt, kas un kā notiks," skaidro Sņežana. Viņa stāsta, ka tagad janvāri ģimene būs par vienu jubileju vairāk, jo mēneša sākumā – 7.janvāri – dzimšanas dienu svīn vīrs, bet mēneša beigās būs jubileja dēlam. "Ko lai saka? Mums gads iesācies vairāk nekā veiksmīgi, jo tagad esam kupla ģimene – vecāki trīs bērniem. Tas ir ļoti forši," secina Sņežana un Modris Kokoreviči no Susāju pagasta.

Vēl dzimuši:

22.janvāri pulksten 16.05 piedzima meitenīte. Svars – 3,835kg, garums 58cm. Meitenītes mamma Ramona Koļuševa dzīvo Balvos.

22.janvāri pulksten 18.59 piedzima puika. Svars – 3,485kg, garums 55cm. Puisēna mamma Arta Smirnova dzīvo Balvos.

26.janvāri pulksten 13.01 piedzima meitenīte. Svars – 3,640kg, garums 54cm. Meitenītes mamma Aina Laicāne dzīvo Kubulu pagastā.

1.februāri pulksten 16.17 piedzima puika. Svars – 4,100kg, garums 58cm. Puisēna mamma Ilze Petkune dzīvo Balvos.

Janvāri

Reģistrēti mirušie

Balvu pagastā

Līvija Pilka (1955.g.)
Anna Šakina (1937.g.)

Bērzkalnes pagastā

Anastasija Nikolajeva (1938.g.)
Jānis Smoļenkovs (1962.g.)

Bērzpils pagastā

Olga Pimenova (1933.g.)
Ārija Raciborska (1943.g.)

Mednevas pagastā

Jānis Bukšs (1946.g.)
Helēna Dulbinska (1935.g.)

Rugāju pagastā

Lucija Filīpova (1938.g.)
Benita Kārkliņa (1935.g.)
Antonīna Kočāne (1948.g.)

Tilžas pagastā

Janina Loča (1931.g.)

Susāju pagastā

Irēna Nagle (1953.g.)

Šķilbēnu pagastā

Alberts Ločmelis (1937.g.)

Viļakas pilsētā

Nikolajs Aleksejevs (1933.g.)

Vitālijs Strumpe (1961.g.)

Balvu pilsētā

Andrejs Circens (1982.g.)
Oļegs Kovaļevskis (1959.g.)
Anna Ozoliņa (1937.g.)
Nellija Viķsnīča (1951.g.)

Lappusi sagatavoja S.Karavočika

Kas uztrauc jauniešus Eiropā?

16 - 30 gadu vecu ES iedzīvotāju aptauja liecina, ka sociālie mediji ir viņu galvenais informācijas ieguves avots, un lielākā daļa apzinās arī dezinformācijas riskus tiešsaistē.

Cenu pieaugums un dzīves dārdzība dara bažīgus 40% jauniešu vecumā no 16 līdz 30 gadiem, kuri piedalījās jaunākajā Eirobarometra jaunatnes aptaujā. Trešdaļa respondentu norādīja, ka viņi uzskata, ka Eiropas Savienībai (ES) nākamajos piecos gados būtu jāpievērš uzmanība vides un klimata pārmaiņu jautājumiem, savukārt 31% uzskata, ka prioritātei jābūt ekonomiskajai situācijai un darbvielu radīšanai. Vides un klimata jautājumi satrauc 23% aptaujāto Latvijā un 33% visā ES.

Gandriz trīs no desmit respondentiem (29%) vēlas, lai ES par prioritāti noteiktu sociālo aizsardzību, labklājību un piekļuvi veselības aprūpei. Vairāk nekā katrs piektais respondents norādīja, ka izglītība un apmācība (27%), mājokļi (23%) un ES aizsardzība un drošība (21%) ir svarīgas ES prioritātes. Eiropas aizsardzība dara īpaši bažīgus jauniešus Čehijā (36%), Polijā (33%) un Igaunijā (32%). EP priekšsēdētāja Roberta Metsola uzsver: "Ieklausīšanās jauniešos ir ļoti būtiska ne tikai politiķiem, politikas veidotājiem, bet arī Eiropas demokrātijai kopumā. Šobrīd jaunieši ir noraizējušies par cenu pieaugumu, klimata pārmaiņām, drošību un iespējām atrast labu darbu. Šīs ir bažas, kas mums jārisina ar katru savu lēmumu un tiesību aktu, ko pieņemam. Pretējā gadījumā mēs riskējam zaudēt paaudzi, kas būs vilusies." Sociālie mediji apsteidz televīziju. Sociālie mediji ir galvenais informācijas ieguves avots par politiskiem un sociāliem jautājumiem 42% respondentu vecumā no 16 līdz 30 gadiem. Savukārt televīzija ir otrs populārākais informācijas ieguves avots (39%). Priekšroku

televīzijai kā informācijas ieguves avotam dod cilvēki vecumā no 25 līdz 30 gadiem. Šī vecuma grupa arī biežāk izmanto tiešsaistes ziņu platformas un radio, salīdzinot ar jauniešiem 16–18 gadu vecuma grupā. Jaunākie aptaujas dalībnieki (16–18 gadi) arī vairāk paļaujas uz sociālajiem medijiem (45%), nekā to dara 25–30 gadus veci jaunieši (39%), un uzticas draugiem, ģimenei vai kolēģiem informācijai (29% salīdzinājumā ar 23%). "Informācijas vide strauji mainās. Tā kā lielākā daļa jauniešu galvenokārt saņem ziņas no sociālajiem medijiem, politiķiem un sociālo mediju platformām ir īpaša atbildība cīnīties pret pieaugošo dezinformāciju," piebilda EP priekšsēdētāja R.Metsola. Televīzija joprojām tiek minēta kā galvenais informācijas ieguves avots jauniešiem Portugālē (53%), Itālijā (52%), Slovēnijā (45%) un Francijā (43%). Tiešsaistes preses un/vai ziņu platformas un radio ir informācijas avoti 26% jaunāko aptaujas dalībnieku un 16% vecākajā grupā. Aptaujā, kas tika veikta 2021.gadā, galvenie ziņu ieguves avoti bija sociālie mediji un ziņu tiešsaistes vietnes (visas no tām minēja 41% respondentu). "Instagram" un "TikTok" ir visvairāk izmantotie sociālie mediji. Starp jauniešiem ES "Instagram" tiek minēta galvenā platforma politisko un sociālo ziņu iegūšanai – 47%, kamēr Latvijā tie ir 35%. ES tam seko "TikTok" (39%), kas Latvijā par galveno informācijas ieguves avotu norādīts 36% gadījumu. Aptauja liecina, ka "X" (agrāk "Twitter") izmanto tikai 21% jauniešu, Latvijā – 24%. Latvijā "Youtube" kā galveno ziņu ieguves avotu norāda 36% (ES 37%), bet "Facebook" – 43% (ES 27%). Jaunieši apzinās, ka ir pakļauti dezinformācijai. Ievērojams vairākums (76%) jauniešu uzskata, ka iepriekš ir bijuši pakļauti dezinformācijai un viltus ziņām. Deviņās ES valstīs vairāk nekā puse respondentu ziņo, ka ir bijuši pakļauti dezinformācijai 'bieži' vai 'joti bieži', un vislielākais šo jauniešu

īpatsvars ir Maltā (59%), Ungārijā (58%), Grieķijā (57%), Luksemburgā (55%) un Beļģijā (54%). Turpreti to cilvēku īpatsvars, kuri uzskata, ka nekad nav bijuši pakļauti dezinformācijai un viltus ziņām, visaugstākais ir Rumānijā (19%), kam seko Bulgārija (11%). 70% aptaujas dalībnieku ir pārliecināti, ka atpazīs dezinformāciju. Vislielākā pārliecība par spēju atpazīt dezinformāciju bija respondentiem no Maltas un Horvātijas, savukārt vismazākā tā ir respondentiem no Austrijas, Vācijas un Slovēnijas.

♦ Jaunieši Eiropā vecuma grupā no 16 līdz 30 gadiem uzskata, ka cenu pieauguma problēmas risināšanai vajadzētu būt galvenajai prioritātei visā Eiropā. Dzīves dārdzības pieaugums Latvijā uztrauc 33% aptaujāto, kamēr vidēji ES – 40 %.

♦ Jaunieši no ES dalībvalstīm Austrumeiropā ir vairāk nobažījušies par drošību un aizsardzību.

♦ 42% respondentu uzskata, ka sociālie mediji ir galvenais ziņu avots gan politiskos, gan sociālos jautājumos. Latvijā 43% aptaujāto kā galveno ziņu ieguves avotu min sociālos medijus, kam seko tiešsaistes prese un/vai ziņu platformas – 30% (ES 26%) un televīzija – 24% (ES 30%).

♦ 76% no aptaujātajiem jauniešiem uzskata, ka pēdējo septiņu dienu laikā ir saskārušies ar dezinformāciju, un 70% ir pārliecināti, ka spēj to atpazīt. 13% Latvijā aptaujāto jauniešu norāda, ka ar dezinformāciju un viltus ziņām sastapušies joti bieži; 'bieži' – 29% (ES 29%), 'dažreiz' – 30% (ES 32%).

KRISTĪNE LIEPIŅA

Kurp vēlas doties Latvijas strādnieki?

Katrs piektais (20%) Latvijas iedzīvotājs plāno pārcelties uz dzīvi ārzemēs tuvāko trīs gadu laikā. Starp cilvēkiem ar pamatzglītību šo nodomu izteikuši pat 36%. Ľoti satraucoša situācija ir jauniešu vidū: katrs trešais (33%) students plāno doties prom tuvāko trīs gadu laikā. Tas nozīmē, ka izglītību viņi iegūs šeit (un, iespējams, valsts apmaksāto), bet 'vairāk pelnit' vēlas ārzemēs.

"Strādnieku profesiju pārstāvji galvenokārt plāno pārcelties uz Norvēģiju (šī valsts ir lidere aptaujās) un Vāciju. Savukārt vadītāji un uzņēmēji dod priekšroku Spānijai," norāda Daria Nečepurenko, akreditētās valodu skolas "Daria Pure language school" dibinātāja.

Latvijas iedzīvotāju 2025. gada populārāko emigrācijas galamērķu TOP izskatās šādi:

1. vieta: Apvienotā Karaliste, Norvēģija un Spānija
2. vieta: Vācija
3. vieta: Zviedrija
4. vieta: Dānija
5. vieta: Krievija

"Mūsu pētījums atklāja, ka Latvijas iedzīvotāju vēlme pārcelties uz citu valsti ir saistīta ar mērķi pelnīt vairāk. Tā domā arī jaunieši, kaut arī cilvēki vecumā no 18 līdz 29 gadiem pārcelšanos bieži saista ar mācībām augstskolā. Zīmīgi, ka jauniešu vidū tuvākajos trijos gados aizbraukt plāno katrs

ceturtais (24%), bet to vidū, kuriem ir no 30 līdz 39 gadiem, katrs trešais (30%)," uzsver Darja Nečepurenko.

"Pirms diviem gadiem, 2022.gada novembrī, mēs veicām tādu pat pētījumu un izveidojām populārāko valstu sarakstu, uz kurām vēlas doties Latvijas iedzīvotāji. Toreiz tops bija šāds: 1.Vācija – 14%; 2.Spānija – 11%; 3.Norvēģija – 9%; 4.Zviedrija – 7%; 5.Krievija – 7%. Tajā reizē mēs bijām pārsteigti par to, ka topā neiekļuva Lielbritānija – valsts ar ļoti spēcīgu latviešu diasporu, taču tagad tā ir atgriezusies un vēl kļuvusi par līderi. Šogad populārākas ir Spānija un Norvēģija. Arī Zviedrija un Krievija ir saglabājušas savas pozīcijas," piebilst Darja.

Pētījums atklāj, ka Latvijā visgrūtāk klājas "zilajām apkaklītēm", proti, strādniekiem. To vidū, kuriem ir pamatzglītība, tuvāko trīs gadu laikā pēļņā vēlas doties 36%, bet to vidū, kuriem ir vidējā izglītība – 23%. Salīdzinājumam – to Latvijas iedzīvotāju vidū, kuriem ir augstākā izglītība, pārcelties plāno vien 15%. Savukārt nekvalificētu strādnieku vidū labāku dzīvi ārvalstī plāno meklēt katrs piektais. Tikpat populāra ideja par emigrāciju ir arī kvalificētu strādnieku un pašnodarbināto vidū – tuvākajos gados braukt prom vēlas attiecīgi 21%. "Interesanti, ka pašnodarbinātie galvenokārt vēlas pārcelties uz Norvēģiju un Vāciju, bet vadītāji, kuru vidū aizbraukt plāno katrs piektais, visbiežāk izvēlas Spāniju," stāsta Darja.

Valodu mācību skolas dibinātāja vērš uzmanību faktam, ka ļoti bīstama situācija veidojas jauniešu vidū: "No tagad studējošajiem tuvākajos gados aizbraukt plāno katrs trešais (33%). Proti, izglītību viņi iegūst šeit (un, ļoti iespējams, par valsts līdzekļiem). Taču pelnīt vairāk vēlas ārvalstīs." Interesanti, ka jaunieši visbiežāk vēlas emigrēt uz Lielbritāniju un Dāniju, turklāt aizbraukšanas mērķi ir gan mācību turpināšana, gan iespēja pelnīt vairāk. Un arī uz Spāniju, protams, jo visi vienmēr vēlas vairāk saules un labus laika apstākļus. Dānija ir populārs studentu emigrācijas galamērķis, jo Eiropas iedzīvotāji tur var mācīties bez maksas, bet dāļu augstskolas piedāvā neskaitāmas programmas angļu valodā. "Taču reti kurš zina, ka arī Norvēģija ļauj iegūt augstāko un profesionālo kvalifikāciju bez maksas. Daudzi, kas tur ir mācījušies, paliek dzīvot Norvēģijā un pelna ļoti labi, jo norvēģi, protams, ļoti uzticas speciālistiem, kas ir ieguvuši izglītību vietējās augstskolās. Starp citu, tur ir arī daudz labi finansētu apmaiņas programmu, doktora grāda un pētniecības programmu. Esmu absolvējusi universitāti Norvēģijā, tādēļ man ir zēl, ka Latvijas jaunieši tik maz zina par iespējām iegūt izglītību un paaugstinātā kvalifikāciju šajā valstī, tāpēc es gribu to izlabot, sniedzot bezmaksas konsultācijas par dzīvi un studijām Norvēģijā," skaidro skolas dibinātāja.

ANNA SELIKOVA

Galda teniss

Uzvar Viļakas robežsardzes komanda

14.februāri Valsts robežsardzes koledžas sporta zālē norisinājās Valsts robežsardzes (VRS) 2025.gada čempionāta sacensības galda tenīsā.

Sacensībās piedalījās komandas no Valsts robežsardzes koledžas, VRS Viļakas, Ludzas, Daugavpils, Rīgas un Aviācijas un speciālo operāciju pārvaldes. Sacensības sieviešu un vīriešu – veterānu (41 gads un vecāki) grupās notika pēc apļa izspēles sistēmas, bet vīriešu grupas dalībnieki tika sadalīti četrās apakšgrupās pēc iepriekšējo gadu reitingiem un arī izspēleja katrs ar katru. Vīriešu grupā 1.vietu ieguva Romāns Strejčuks (Valsts robežsardzes koledža), 2.vietu – Andrejs Aleksejevs (VRS Viļakas pārvalde) un 3.vietu – Aigars Bondars (VRS Ludzas pārvalde). Vīriešu – veterānu grupā uzvarēja Sergejs Nazarovs

(Valsts robežsardzes koledža), 2.vietā ierindojās Vladislavs Lisovs (VRS Aviācijas un speciālo operāciju pārvalde) un 3.vietā – Arvīds Čodars (VRS Ludzas pārvalde). Sieviešu grupā uzvaru izcīnīja Tatjana Silineviča (VRS Viļakas pārvalde), 2.vietu izcīnīja Ilona Pīrāga (VRS Ludzas pārvalde) un 3.vietu – Olga Prokopkina (VRS Aviācijas un speciālo operāciju pārvalde).

Komandu vērtējumā tika iekaitīti divi labākie rezultāti no vīriešu grupas, kā arī pa vienam labākajam rezultātam no vīriešu (veterānu) un sieviešu grupas. Komandu vērtējumā sacensībās uzvarēja VRS Viļakas pārvaldes komanda, otrajā vietā ierindojās VRS Ludzas pārvaldes komanda un trešajā – Valsts robežsardzes koledžas komanda. Valsts robežsardzes 2025.gada čempionāta galdeņie mērķi ir nodrošināt per-

sonāla vispārējo un speciālo profesionālo fizisko sagatavotību, kā arī noskaidrot spēcīgākās komandas un labākos sportistus, lai veidotu Valsts robežsardzes komandas un atlasiņu dalībniekus stariem valsts un cita mērogā sacensībās.

DIĀNA DENISOVA, VRK Rekrutešanas un robežsardzes vēstures izpētes nodaļas vadītāja

Apsveikumi

*Manai laimei jau nevag daudz –
Vienu īstā mirkli satiku cilvēku,
Vienu īstā mirkli pasniegu roku.
Pietiek ar vienu cerību ziedu
Un patiesu vārdu no sirds. (D.Akmentīna)*

*Kad dzīves kamolitīs aizritinājies līdz
Zelta kāzām **Vijai un Aivaram Zāgeriem**,
vēlam to ritināt tālāk ar tikpat lielu mīlestību!
Ināra un Janko Jaskuļski, Jana un Oksana ar ģimenētēm*

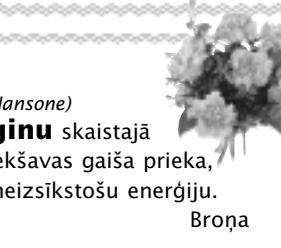
*Lai saule rotā katru dienu
Un prieku tavā sirdi lej.
Lai smaididama, kā arvien,
Tu atskaties un tālāk ej.*

*Sirsniņi sveicam **Marcijanu Livzenieci**
skaistajā dzīves jubilejā!*

*Krustmeita Ināra, Aina Z., Inga, Ināra,
Zenta, Aina D., Mičuļu ģimene*

*Ik zars no Tava dzīves koka
Tik brīnumjaukos ziedos mīrdz. (M.Jansone)*

*Sirsniņi sveic **Aiju Logini** skaistajā
dzīves jubilejā! Novēlu pilnas riekšavas gaiša prieka,
milus cilvēkus ik dienu apkārt, neizsīkstošu enerģiju.*

Broņa

Pārdod

Pārdod Honda CRV, cena
2800 EUR. Tālr. 25407840.

Pārdod pārtikas un lopbarības
kartupeļus Balvos.
Tālr. 29432655.

Z/S "Gračuļi" pārdod jaunputnus,
dējējvistas. Tālr. 29186065.

Jaunputni, dējējvistas.
Tālr. 29424509.

Pārdod jaunputnus, dējējvistas.
Bezmaksas piegāde.
Tālr. 22845900.

Pārdod sausu, 2 gadus kaltētu,
skaldītu malku. Tālr. 26113405.

Skaldīta malka. Cena
37 EUR/berkubā. Piegādes apjoms
līdz 7 berkubiem. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod skaldītu malku, laba cena.
Tālr. 28772537.

Pārdod 3-metrigu malku, 42 EUR/
m³. Tālr. 26287511.

Pārdod skaldītu malku, ir sausa,
ir arī fasēta malka maisos.
Tālr. 26550272.

Afiša

*Sākums 5.lpp.

Sports

22.februārī plkst. 9.30 notiks "Baltinavas apvienības pārvaldes čempionāts" zemledus makšķerēšanā MOTRĪNES ezerā. Reģistrācija sacensību dienā no plkst. 8.45. Dalījums grupās: vīrieši, jaunieši (2007.g. un jaunāki), sievietes un jaunietes. Katram dalībniekam līdzī jābūt diviem karodziņiem Par zvejošanas atļaujām, veselību un drošību atbild paši dalībnieki. Aicinām piedalīties visus interesentus!

1.martā plkst. 9.30 Balvu novada čempionāts zemledus makšķerēšanā VIĻAKAS ezerā. Iepriekšējā pieteikšanās (obligāta) **līdz 27.februārā plkst. 22.00**. Reģistrācija sacensību dienā no plkst. 8.45. Dalījums grupās: vīrieši; jaunieši (2007.g. un jaunāki); sievietes un jaunietes. Katram dalībniekam līdzī jābūt diviem karodziņiem Par zvejošanas atļaujām, veselību un drošību atbild paši dalībnieki. Vēlsmīgus lomus! Pieteikšanās un informācija – Pēteris, tālr. 27824570.

Baltinavas kultūras namā notiks Baltinavas atklātā kausa izcīņa zolītē. Sacensības notiks katras nedēļas otrdiennā: **4., 11., 18., 25.martā**. Pavisam notiks **4 kārtas**. Sacensību sākums **plkst. 18. 00**. Sacensību **pēdējā kārtā - obligātā**. Spēlē pēc zolītes noteikumiem, nolikuma. Reģistrācija no plkst. 17.40 līdz 18.00. Sacensību galvenais tiesnesis – Francis Bukss, tālr. 26535120.

Vaduguns
Indekss
3004
IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJĀS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr:
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒKINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X
Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļ redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

**REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI**
D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959

REDAKTORS E.GABRANOVSS - T. 29360850
ŽURNĀLISTI: S.KARAVOJIČIKA - T. 26707934;
A.SOCKA - T. 29378903; I.TUŠINSKA - T. 27145837;
A.LOČMELIS - T. 26665086. KOREKTORE - S.GUGĀNE
GRĀMATVEDE S.BĒRZINA - T. 25908200
ŠOFERIS A.KIRSANOVSS - T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv
Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
R.KACĒNS
Iespiests SIA
"Poligrāfijas grupa Mūkusala", Rīgā,
Mūkusalas 15A
Tirāža – 2030

Abonēji Vaduguni?

**IEPĒRK
MĀJLOPUS**
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galaspastrade.lv

Lūgsim svečēm rādīt gaismu,
Skumju taku izrotāt,
Dosim līdzi smilšu sauju,
Ziedus mūža garumā. (V.Kokle-Livīja)

Izsakām visdzīļāko līdzjūtību
tuvniekiem, no
JEVGENIJAS RIŽOVAS atvadoties.
1.iejas kaimiņi Balvu ielā 15 un
Vladimirs Kartašovs

Pa balto sniega taku projām aiziet
cilvēks,
Tik grūti noticēt, ka viņš vairs
nepārnāks,
Vien paliek pēdas sniegā, kāda
klusa dzīsma
Un gaišas, milas, siltas atmiņas.
Lai klusā līdzjūtība un mierinājuma
vārdi dod spēku un atbalstu
Aivaram ar ģimeni un
tuvniekiem, milo sievu, māmiņu
IVETU KOPĀNI mūžībā pavadot.
Juris Lapss ar ģimeni, Jeromānu
ģimene Centramuižā

Panem līdzi saules glāstu,
Ko tev draugu rokas liek,
Lai tev, smilšu klēpi dusot,
Mazu briedi siltāk tiek. (P.Priede)
Izsakām visdzīļāko līdzjūtību
mammāi, māsai ar ģimenēm un
tuvniekiem, klassesbiedru
AINĀRU MEDNI pavadot.
Viduču pamatskolas audzinātāja un
klasesbiedri

Te paliek pagalms, manu soļu vīts,
Un puķe, kam es Sauli dāvājusi.
Šķiet, arī darbs ir beidzot padarīts,
Kur milot sevi esmu izteikusi.
(K.Apskrūma)

Mūsu patiesa līdzjūtība **Inesei un**
Vilim ar ģimenēm, Mārim un
pārējiem tuvniekiem, pavadot milo
MĀMIŅU, VECMĀMIŅU
mūžības ceļā.
Liga, Modris, Regīna, Viktors

Pārtrūka stīga, apklausa dzīsma,
Apdzisa zvaigznes, saira sapņi,
Viss tas notika pēkšņi un strauji,
Pielīja sāpju un asaru trauks.
Izsakām līdzjūtību **Genovefai**
Loginai, māsai Astrīdai un visiem
tuvniekiem, pavadot **DĒLU**,
BRĀLI mūžības ceļā.
Inita, Vitālija, Jāzeps

Cik tukšs un kluss nu kaktiņš, māt,
Kurš varēs tavā vietā stāt,
Kurš grūtā briedi pienāks kārt?
Neviens tik tuvs vairs nebūs, māt.
Izsakām līdzjūtību **Vairim un**
ģimenei, MAMMU pavadot kapu
kalnīņā.
Bijušie klassesbiedri

Reiz pienāk diena, nelūgta un
skarba,
Kad dzīli, dzīli daudziem sirdis sāp...
(O.Skuja)
Izsakām visdzīļāko līdzjūtību **Guntai**
Kokorevičai, MĀTI mūžības
ceļā pavadot.
SIA "Balvu un Gulbenes slimnīcu
apvienība" kolektīvs

Vien tikai savu mīlestību varam
Tev, baltā dvēselīte, dot šai ceļā
līdz,
Lai tu aizej pa sniegpulksteņu staru,
Kur tevi gaida mūžīgs dzīves rīts.
(K.Apskrūma)
Mūsu patiesa līdzjūtība **Guntai**
Kokorevičai, milo **MĀMIŅU**
mūžības ceļā pavadot.
Darba kolēgi Uzņēmšanas nodajā

* Sākums 7.lpp.

Dāvā lācišus. Deju studijas "Terpsihora" (ritmika 3-4 gadi) trīsgadīgie un četrgadīgie mākslinieki apliecināja, ka prot ne tikai lūgt, bet arī dāvāt (vadītāja Līga Moroza-Ušacka).

Prieka paka. Jāpiekrīt pasākumu vadītājiem Guntrai Gibalai un Renātam Vilipsonam, ka deju studijas "Terpsihora" (ritmika 3.-4.klase) dejotāji neviļus uzdeva jautājumu, – kā svinēsim Balvu pilsētas 100.dzimšanas dienu? "Jāsvin nevis nedēļa, bet mēnesis," spieda Guntra.

Par kādu šopingu ir stāsts? Līdzīgi kā izrādē "Mazpilsētas mazstāstiņi", tā vien gribējās noskaidrot, ko tulkojumā no angļu valodas nozīmē deju studijas "Di-dancers Kids" izpildītā deja "In a candy shop"? Izrādās, konfekšu veikalā...

Ieskats citā zemē. "Balvu Vilciņš" (vadītāja Zane Meiere) izdejoja deju "Vāczeme".

Laiks samīloties. Vokālā studijas "Notiņa" bērni, šķiet, klātesošajiem uzjundīja dziesmas vārdus: "...jel dod man bučiņ', dod bučiņ', dod vienu bučiņ' man..."

Kā baletā. Deju studijas "Terpsihora" (mūsdienu deja 5.-7.klase) audzēknes pārsteidza ar deju "Nakts debesu mirdzums". Un mirdzēja arī!

Epilogs. Svētku programmas noslēgumā solisti Hugo Ušackis un Rebeka Jermacāne atvadījās ar dziesmu "Dārgākā dāvana".